

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Consti=||tvtionen In Di-||oecesana Synodo
Vvla-||dislaviensi**

Karnkowski, Stanisław

Colonię, 1572

VD16 W 4100

De Officio Confeßarij. Tit. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62991)

Mutuū date, nihil inde sperantes.
 Nam rapacitatis genus est, cū pecu-
 niam mutuam dederis, velle ex ea lu-
 crum facere, & augere tuas res incō-
 modo alieno. Quod tetrum imma-
 neque scelus, ne gentiles quidem im-
 pij ferendum esse putauerunt.

Cic. lib. 2.
 de officijs.
 Amb. in li.
 de bono
 mortis.

TITVLVS II.

De Officio Confessarij.

Confessario magnum incumbit
 onus purgandi sacramento pœ-
 nitentię animas confitentium. Quā-
 obrem cū iudicis & medici perso-
 nam sustineat, grauitatem benigni-
 tate temperatam habeat necesse est,
 nec sit eorum rudis, quę ad iudici-
 um faciendum, & ad morbos fu-
 gandos pertinent, vt inter pecca-
 tum, & non peccatum: inter le-
 pram & non lepram: inter venia-
 le & mortale: commissum & o-
 missum, discrimen faciat: vtque sic
 ægro condoleat, quò possit magis
 indulgens pater, quàm seuerus iu-
 dex videri. Qua in re commen-
 datur præcipuè diui AMBROSII

I.

i 4

cle-

clementia, quem tradunt erga confidentes sic affici solitum fuisse, vt eorum peccata veluti propria defleuerit, exemploque suo, ad agenda pro delictis poenitentiam, eos incendit.

2. *Cor. 11.* Quis infirmatur, Apostolus inquit, & ego non infirmor? quis scandalizatur, & ego non vror? Quam ob rem, ea sint mente praediti Confessarij nostri, vt condolere possint his qui ignorant & errant, eorumque languoribus, qui siue fragilitate humana, siue alio quocunque tandem modo deliquerunt, praesentem opem adferre.

3. Quam ad rem, prudentia, bonitateque opus est. In primis vero Confessarium potestate praeditum esse oportet, siue ordinaria, siue delegata: qua si fuerit destitutus, nihil aget, frustra que laborem capiet.

4. Adhibeat autem & scientiam, vt, cum opus est, casus incidentes prudenter expendere, nodosque conscientiarum recto iudicio dissoluere queat.

5. Porro in ea re, sacrarum literarum, iuris Canonici, & Statutorum Synodaliu cognitio potissimum locum habet.

Etiam

Etiam atque etiam videat, qualem confitentes contritionem, siue attritionem adferant; tum quale sit peccatum quod Confessione exponitur, quibus sepiatur circumstantijs, & an eæ mutant speciem peccati: Num habeat excommunicationem annexã, & reliquas censuras Ecclesiasticas: qui sint Casus Pontifici Maximo & ordinario reseruati; an sit restitutioni locus, an sit integra Confessio, & quibus casibus repeti debeat. Sciat profatu cuiusq; personæ accommodandum esse Confessionis modum, vt aliter eorum qui sunt liberi, aliter qui matrimonio iuncti, aliter Laicorũ, aliter Clericorum exploretur conscientia. De his enim peculiariter quisque erit quærendus, in quibus versatur ipsius officij ratio.

Propter Sacerdotes verò confitentes, necessarium videtur, vt Confessarius Casus nouerit, ex quibus contrahitur irregularitas, vel vt saltem in his dubitare sciat, quo possit vti peritiorum consilio.

Hæc omnia quæ diximus peti possunt

i s sunt

6.

Vide hac de re instruct. in Syno 6. gener. Cōstātin. cap. 202. & Syno. Vornac. ca. 7.

7.

sunt ex D. Thoma vel alijs, præsertim verò Caietani Sūmula in verbo Confessarius. Multa quoque eius generis extant in Summis Antonini, Pifani, Syluestri, Angeli, & reliquorum. Sed nobis directorium Reuerendissimi Patris Polanci Societatis IESV, & ob ipsius breuitatem, & ob argumenti seriem ac perspicuitatē, præcipuè probatur: quod omnibus Confessarijs & Parochis Diœcesis nostrę quàm cōmēdatissimū esse volumus: vt eo, tanquā certa quadā regula vtantur, in periscrutandis hominum conscientijs: erit enim illis multarū summarum instar.

8. Neq; verò sic existiment Cōfessarij, ad eorū mun⁹ ritè obeūdū, summā illā et exquisitā sciētīā requiri, sed satis esse sciant, si ea sufficiens fuerit, et si coniunctam habeat prudentiam.

9. Neque tamen hoc propterea dictū esse volumus, vt hi suum in perdiscendis conscientię casibus, & libro pœnitentiali diligenter versando, studium remittant, sed ne animum abijciant, & pondere huius muneris

neris terreantur. Videant autem 10.
 vt pro peccatis occultis, secretam:
 pro manifestis verò, publicam pœni- Scff. 24.
ca 8.
 tentiam confitentibus iniungant, vt
 si quos exemplo suo ad malos mores
 prouocârunt, eosdem emendationis
 suę testimonio ad rectam reuocent
 vitã. Nobis tamen licebit, si res posce-
 re videbitur, mutare genus hoc publi-
 cæ pœnitentiæ, in aliud quoduis secre-
 tũ, iuxta sacri Cõc. Tridēt. decretum.

Fœneratorũ, & qui contractib⁹ ini- II
 quis operã dant, peculiarẽ nostri Con-
 fessorij curã gerant, eorumq; cõscien-
 tias verbo Dei, & sceleris magnitudi-
 ne terreãt, nec absoluant, nisi debita Vide cõsti-
tut. Greg.
X. in Cõc.
Lugdunc.
 restitutio aut satisfactio prius inter-
 cedat, & nisi spondeant, se ab hoc tã-
 to scelere, deinceps fore alienos.

TITVLVS III.

De Concionatoribus.

QVoniam in prædicãdo Dei ver-
 bo maxima pars muneris nostri
 versatur: Si Euangelizauero, inquit 1. Cor. 9.
P A V L V S, non est mihi gloria, ne-
 cessitas enim mihi incūbit. Væ enim
 mihi, si nō Euāgelizauero: dabitur à
 nobis